

ներն ու կոնտուները՝ որ կարապային վը-սեմոթեամբ կը սահին ալեաց վրայ, մինչև իսկ չմոռնար յիշելու դերասան ու դե-րասանուէեաց իտաղերն ու մեղեղիները և... նաև նրանիւս մետաքսեայ քօղա-կերպ գուլպաները: «Փառապանծ, երջա-նիկ և զետ վենեսիկ, կը գոչէ ուրիշ մը, օթևան արդարութեան, սիրոյ, խա-ղաղութեան. դու միայն կրնաս ըսել, ով քաղաք գերազանց, որ ջուրերու մէջ կանգ-նած, կ'ամբառամ մինչև երկինք»:

Այս գուսաններու արձագանգն է որ մեր երգիչներու ձեռցով կը հասնի մինչև Հայաստան:

ՆՈՐ ՍՔԱՆՉԵԼԻՔ ԱԸ

Արեւու մէջ բոց մը 14 անգամ Երկրիս տրամագիծն բարձր

Կը հեռագրեն կատանիայէն¹ «Corri-ge della sera»ի 6 Մայիսի գիշերը, թէ Աւացչապետ Ասպետն Հոփկոյ նոյն քա-ղացին աստեղարաշխական և երկրաշար-ժական զիտարանին տեսուչն, հետևալն կը հաղորդէ մեզի. «Երէկ ժամը 8,5ին ըստ կեղրոնական Եւրոպիոյ ժամացոյցի², դե-տեցի լուսապատկերով Արեւու վրայ ահա-զին և պայծառ ջրածնաբօս մը մտից կող-մէ 47° լայնութեան³ վրայ, և այս բոցին բարձրութիւնը կը հասնէր 174 հազար հազարամետր, որ է ըսել 14 անգամ Եր-կրիս տրամագիծն: Եղած լուսանկարներն արեագրական լուսապատկերով կը ածնի

1. Կատանիա է Ալիկիլոյ կղուոյն մէջ քա-ղաք մը, Խոնա հրաբխային լեռան ստորոտը:

2. Կեդրոնական եւրոպիոյ ժամացոյցն Բերլինի ժամացոյցի վրայ ուղղուած է: թու-րու աշխարհը 24 շերտերու բաժնած են: Առաջինն կրիսիչն է, երկրորդ Բերլին և նոյն շերտի մէջ գտնուած քաղաքներ նոյն ժամը կը գործածեն իսկ մի շերտէն յաջոր-դը մէկ ժամով կը տարբերին:

3. 47 աստիճանն պէտք է Արեւու կեդրոնէն չափուի, ապա թէ ոչ սխալ կը հասկըցուի:

4. Վենետիկոյ Ա. Ղազարու մոյր վան-քին մէջ ունինք չափաւոր մեծութէամբ գի-

մանուշակագոյն լուսոյ մէջ զորս 8,5 էն առաջ և վերջը լուսանկարած էր Ռւսու-ցիչ կ. Փալվառոյ՝ օգնական աստեղագէտն, նուազ բարձրութիւն մը ցոյց կու տան, բայց այնու հանդերձ տակաւին մեծ են բոցերն, գրեթէ 10 անգամ Երկրիս տրա-մագիծն: Այսպիսի երևոյթներ հազուա-զիւտ են: Այսպայն երբեմն տեսնուած են Արեւու վրայ ջրածնաբօսեր, հրաբուրոց զանգուածներ կամ բոցեր, զեռ աւելի բարձր»:

Այս փոքր տեղեկութեան վրայ մի քանի ծանօթութիւններ աւելցնենք, որպէս զի աւելի որոշ գաղափարներ ունենանք այս նիւթին վրայօք:

Նախ Մայիսի 7ին ժամը 18ին, այն է երեկոյեան ժամը 6ին, ըստ կեդրոնական Եւրոպիոյ ժամու, զիտեցի Վանքի⁴ մեծ դիտակաւ Արեւն (290 անգամ մեծցնող ուսպնաձեռով), այլ ևս վերոյիշեալ թւառոց-չափետին նշանակած վայրը ոչ մի նշան կար բոցերը, միայն Արեւու սկաւառակին վրայ արևմտեան կողմէն սկսաւ, իւր տրամագիծն մէկ վեցերորդ մասին վրայ կար գրեթէ կլորակ չափաւոր մեծութեամբ բիծ մը՝ որոյ մեծութիւնը Երկրիս տրա-մագիծն 2,7 անգամ մեծ էր, բնական է երկու օր և 10 ժամ վերջը զիտուած ե-րևոյթը Արեւու վրայ նոյն տեղը չի մնար, վասն զի Արեւն ալ թաւալական շարժման ենթակայ է, որ պարբերական շարժմամբ 27,5⁵ օրուան մէջ ինքն իր վրայ ջրջան մը կը կատարէ, ուստի այս բիծին տեղէն էր որ բոցն Արեւու սկաւառակին դուրս

տակ մը, որուն առարկայական ոսպնաձեռը 0,17 է և վատարանը 2 մետր, Յ5 երկայ-նութեան վրայ կը պատահէ. ունի զանազան աշխամերձ ոսպնաձեռեր որոնք 91 անգամէն մինչև 987 անգամ կը մեծցնեն առարկայն բայց ունի կարողութիւն 1500 անգամ ևս մեծցնեւու: Այս դիտակը նուէր է Տիւգեան Յակով Ջէկէթին:

5. Արեւու ճշշտ թաւալական շարժումն է 25 օր 8 ժամ, բայց պրովենտ այլափ ժամ-ամսնակի մէջ երկրիս տեղափոխուած է՝ այն պատճառաւ պարբերական շարժումը 27,5 օր կը տեսնուի:

Ժայթքեց: Ոչ այս բոցը ամենարարժըն էր և ոչ տեսնուած րիծն ամենասեծ կը համարուի, վասն զի 1870ին և 1871ին Եղոնկին տեսած բոցերն՝ առաջի անգամուն 155000 Հզմ. բարձրութեան չափ էր, իսկ երկրորդ անգամուանը 161000 Հզմ. թէ և Պ. Հոփկոյի հաշուէն նուազ էր, բայց Պ. Փավլորոյի հաշուէն բարձր էր, սակայն իրենց տեսակին մէջ ալ միակ ըլլալով՝ շատ նշանաւոր երևոյթներ կը ներկայացնէին որոնց բոցեն լեզուներու նման Արևու վրայ զարձան գահավիժարար յետ հասնելու այն նշանակեալ բարձրութեան: Բայց 1885ին տեսնուած արևային ժայթմունքին ժամանակ բարձրացած բոցը 228000 Հզմ. բարձրութեան կը համէէր, այսինքն Երկրիս տրամագծին 18 անգամ աւելի բարձր. և այս բոցը բուն բարձրանալու արագութիւնը կը հասնէր 200 Հզմ. մէն մի երկվայրէկին մէջ:

Գալով րիծերու ծաւալին լաւանտ Գաղղիացի աստեղագէտն տեսեր էր րիծ մը մէկ մասն անկեամը (1'), այն է զրեթէ Արևու տրամագծին 32 երրորդ մասին չափ, որ կը համապատասխանէ 3,4 անգամ Երկրիս տրամագծին երկայնութեանը: Հերշել 1779ին հնգապատիկ մեծ քան Երկրիս տրամագիծն տեսեր էր: 1883ին երեցած մեծ րիծն ութպատիկ մեր Երկրէս մեծ էր, Առակոյ 1842ին՝ 167 մասինկ անկեամը (167') րիծ մը նշմարեց որ կը համապատասխանէր ինպատիկ Երկրիս տրամագծին: Իսկ 1889ին Օգոստոսի 30ին Ամերիկացի ծովակալն Դավիս նշմարեց 300000 Հզմ. մեծութեամբ րիծ մը որ հաւասար է 23 անգամ Երկրիս տրամագիծին: Ասոնք՝ մանաւանդ վերջինը, աշքով իսկ տեսանելի եղած պիտի ըլլան. Դաւափսի թիծն՝ Արևու տրամագծին չորրորդ մասին չափ էր: Ասոնք հսկայ հրարուվիներ են, որոց զիմաց երկրաւոր հրարուղիներն կայծորիկներ են:

Բիծերն կարելի է դիտել Արևու սկաւառակին վրայ տեսարանական գործիքներու միջոցաւ, կամ գունաւորեալ ապակի դնելով աշամերձ ոսպնածիւն առջև, և կամ պատկերացնելով Արևու սպիտակ են-

թակայի վրայ՝ ուր եղած րիծերն միանգամայն կը պատկերանան. (Եթէ րիծերն մեծ ըլլան, իսկ թէ բիծերն փոքր ըլլան այն տեսն զօրաւոր դիտակ գործածելու է): Առաջի եղանակով իւրաքանչիւր գիտող ինքը միայն կրնայ տեսնել, իսկ երկրորդ կերպով բազմութիւն մը ի միասին կրնան տեսնել, նման մոգական լապտերի, բայց Արևու բոցերը ոչ առաջին և ոչ երկրորդ եղանակով նշմարելի են. զան զի ջրածնի բոցերն անտեսանելի կը մնան՝ երր Արևու դիտակի ասպարէզի մէջ զըտնուի, իրեն լուսոյն սաստկութեան պատճառու. և որպէս զի տեսանելի ըլլան այդ բոցերը միակ միջոցն է դիտակին ասպարէզին շրջանակը և Արևու շրջանակն իրարու շատ մօտ յարմարցուին, առանց զիրար շօշափելու կամ հազիւ շօշափելով, այն տեսն է որ նշմարելի կ'ըլլան բոցերն թեթև վարդագոյն ներկուած, և կը տեսնուին բոցերու տարօրինակ ձևերն. Բայց բոցերու երեւոյթները նշմարելի են մանաւանդ Արևու բոլորական խաւարմանց ժամանակ:

Հ. ԽՈՌԵՆ Ը.

ԼԵԶՐԻՍԲԱՆԱԿԱՆ ՓԵՐԱՆՔ

Բարիզու Լեզրուարանական Ընկերութեան յիշաւակագրոց մէջ (Mém. de la Soc. de Linguistique de Paris. Tome XIX. 2e Fasc. 1914 էջ 122-123) Ուսուցչապետն A. Meillet համեմատութիւն կը հաստատէ ընդ մէջ Արև. Mazati և հայ. մածանիմ բառերու: Կը յայտարարէ որ յաճախ հնդկրոպական հին լեզուաց համեմատութիւնըն ըրած միջոց կը հանդիպին բանասիրին առջև բառեր, որոնց ո՞չ ձևով և ո՞չ իմաստով իրարու հետ կը նոյնանան, և սակայն զանոնք իրարմէ ալ անջատեն անկարելի է: Այսպիսի երեւոյթ մը կը նկատէ ընդ մէջ հինուալաւ, mazo, mazati (enduire), հայ. մածանիմ (je me colle), յուն. պաշէ (pâte pétrie) և ասկէ ծագած բոլոր արմատներու՝ առանց ի բաց առնելու նաև

կատ. (aoriste) էմաշցի (j'ai été pétrie), հին. Արքս. makon (bâtir, faire) և ասոր յարակից ամրող գերմանական խոռոչի բառերը: Այս մերձհյութենքը միակ * mag — * mæg — արմատ մը կը յայտարարեն որուն իմաստն անտարակոյս գործողական էր և պիտի նշանակէր անշուշտ կազելու յարմար խիւս մը շինելու գործողութիւնը, կամ մածնուր (coaguler), իրք ջնարակ (enduit) ծառայելու յատ-կութիւն ունեցող բան մը:

Դիմել կու տայ որ այս արմատի ըննուաթիւնն ընդող բանաէքը¹ թերացած են ուշ զարմնելու հայերէն արմատին վրայ. մինչդեռ, հայերէն մածնուր բառին իմաստն ամենապարզ է — je me colle à, je me coagule և է թարգմ. յունարէն տυρօնիւա: բառի: Յորայ գրոց մէջ (ԺԹ. 10) յուն. Եսքան թարգմանուած է հայերէն մածնուցնեմ և յիրաւի մածնուր կը նշանակէ lait caillé: Նոյնպէս Երեմիա (ԺԹ. 11) չօլձար և չօլձաւ յուն. բառերն թարգմանուած են մածնուցնեմով: Դիմքնալ նոյն իմաստը կը հաստատեն Յորայ (լ.թ. 38) մածնուի զնա իրու զվիւմա խորանարդ (յն. քեծձլլիշա ծէ ասւծն ջուրը լաֆ անձօն), Եսայեայ (ԽԹ. 13) մածնոյ ստանով (յն. ևն չճլլի էքնչմածն անձօն, Երայեցւոց թղթ. (ԺԹ. 1) մածնալ ունիմը զրազմուրին վկայից (յուն. Էջուտէ պերիչելուն դիմն նեփօս մաքնչրան) որոնց ամէնուն մէջ կը յայմնուի ընդհանուր հնդկարպական բառախումրի հասարակաց իմաստը (coller, coaguler), և հայերէն արմատը միւս զանազան լիզուաց արմատները կը միացնէ իրարու:

*
**

Ցաջորդ 124 էջին մէջ նոյն Ռւսուց-չապետն դիտողութեան կ'առնու առն հայերէն բառը, և կ'ըսէ.

Առն հայերէնի մէջ սովորական չէ: Աստուածաշոնչի թարգմանիչը զայն բնաւ գործածած չեն, և Վենետիկոյ մեծ բառարանը (Հայկագիւան) երկու օրինակ միւն այն կը յիշէ անոր. մէկէն, որ կը գտնուի չնադարեան հեղինակի մը, Երգիշացոյ,

բով, այս կը հետեւի որ առն կը նշանակարական կենդանի մը, յիշատակուած խոյշ (bêlier) հետ միասին. միկաը կը գտնուի Եզնրկայ մէջ (Բ. 11. էջ 148) ուր ասինս (յոզնակի հայց.) դրուած են իրք վայրենի և ուտելի անասնոց իմաստով վայրի այծերու (chevreuils), եղանէ (cerfs) և կինճերու (sanglier) հետ միասին:

Հ. Վարդանեան վերջերս (Հանդէս Ամս. 1913. էջ 294 ևայլն) յայտնեց իմաստասիրական բնագրի մը պարբերութիւնը ուսակից կը հաւասառուի վայրենի ոյիսար իմաստը. և յիրափ վրացերէնը փոփ առանձ է այս բառս արն մեռվ, զոր Տշիբոն կը թարգմանէ տունու սաւաց ինչպէս որ դիտել կու տայ ինձ Պր. Ա. ճառեան:

(Դիտել կու տանց որ արդէն Առանեան բառարանն ալ կու տայ վայրի ոյիսար կամ զան նշանակութիւնը):

Դժուարին է անջատել այս հայերէն առն, առին բառը յունարէն ձքոցն, ձքոցն և զնուս արժա, արժանուն, արժոն (այսու բառերէն: Այս հնդկարպական բառի ածանցեալները, սանացրիթի մէջ կու տան արական կենդանեաց անունները. մինչպէտ բառին (ցուլ) և յունարէնի մէջ ալ, և Հոմ. ձքուուն, աստոիկ. աքուան (խոյ բելիք). Եղական է բոլորովին որ հայերէն բառն ինքնին յատուկ կենդանի մը կայրը կենդանի մը ցուցնէ:

Հայերէն այն բառը որ իսկապէս մակար իմաստն ունի, զեռ ստուգարանօրէն լուծում մը չունի. այս է արա. Hübschmann (Arm. Gram. էջ 418) զայն լուծած չէ. Pedersen այս նկատմամբ շատ կնճռուած ենթադրութիւն մ' առաջարկած է (K. Z. XXXIX. 389): Կարելի չ չմուծել նաև լատին aries, ումպը. օրիւ (հայց.) բառերն որ կը նշանակեն խոյ բելիք:

1. Meringer. — Indogerm. Forschung. XVII. 146. և.

Berneker է բառ մազօ.

Walde է բառ մաչերիա, միայն Boisacq անցուկի կը յիշատակէ հայ. բառը.